

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Arveafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3399).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Under Forhandlingen om dette Lovforslag vil ogsaa de to efter dette paa Dagsordenen følgende Lovforslag kunne omtales.

N. Neergaard: De tre sidste i Dag paa Dagsordenen foreliggende Lovforslag er en Opfyldelse af Finansministerens Tilsgagn i Oktober forrige Aar. Finansministeren lovede da ved Fremstilling af nye Skattelove at tilvejebringe i hvert Fald Dækning for Udgifterne til Forrentning og Afdrag af Statslaanet og om muligt mere. Dette „mere“ er nu ikke kommet, men jeg erkender, at Ministeren heller ikke var bundet dertil efter sine Udtalelser, og at den forholdsvis gunstige Vending, som Udviklingen af vore Statsindtægtskilder har taget siden Krigens første Maaneder, har kunnet berettiggende ham til paa nærværende Tidspunkt at se bort fra dette „mere“. I August—September 1914 var vore Toldindtægter m. m. — det vil altsaa sige Toldindtægterne, Spiritusafgifter o. s. v., alt hvad der opstilles sammen med Toldindtægterne — næsten 25 pCt. lavere end i August—September 1913. Men i de 3 Maaneder November—Januar har der vist sig en ganske vist kun ringe Vækst, men dog altsaa en Vækst i disse Indtægter i Forhold til i Fjor. Dette er ubetinget et bedre Resultat, end man i Oktober kunde vente. Ogsaa med Hensyn til Udbyttet af Statserhvervene er der indtraadt en Bedring. Ministeren kan da efter min Mening være berettiget til at indskrænke sig til at tilvejebringe Dækning for Forrentning og Afdrag af det nye Statslaan.

Angaaende Karakteren af de Skattelove, som den højtærede Minister agtede at fremsætte, udtalte han intet under Forhandlingen i Oktober, og heller ikke jeg kom i mine Udtalelser den Gang ind paa dette Emne. Jeg udtalte kun som en almindelig Grundsetning, at Skattelove, der fremsættes under en saadan ekstraordinær Situation, burde holdes saa vidt muligt indenfor det bestaaende Skattesystems Rammer og ikke rejse saadanne nye principielle Spørgsmaal, som man kunde sige sig selv ikke

ville være til at løse under den forhaanden værende Situation. Dette sidste har den højtærede Minister, saa vidt jeg kan skønne, heller ikke gjort — jeg ser her bort fra Indtægtsforøgelsesskatten, der er af en saa speciel Karakter, fremkaldt af saa ejendommelige Forhold, at den ikke kan tænkes at gaa ind i vort Skattesystem. At Ministeren saaledes har holdt sig paa den bestaaende Skattelovgivnings Grund, vil, antager jeg, meget lette de foreslaaede Loves Gennemførelse, og det sparer mig og andre for her at komme ind paa alt, hvad der kunde ligne en Drøftelse af almindelige skattepolitiske Principspørgsmaal, og ligeledes for at komme ind paa videregaaende skattetekniske Undersøgelser. Ministeren har klogeligt holdt sig saa godt som fuldstændigt til, hvad der i saa Henseende er fastslaaet ved de bestaaende Love, og det er, trods hans formodentlig afvigende Meninger paa mange Punkter, blevet ham saa meget lettere derved, at disse Love i en nær Fremtid skal underkastes en almindelig Revision. Maa jeg her indskyde, at der er ikke knyttet en lignende Revisionsbestemmelse til disse Lovforslag som den, vi i 1911 og 1912 knyttede til samtlige da vedtagne Skattelove, og som ogsaa er knyttet til Toldloven, nemlig en Forpligtelse til at underkaste dem en Revision ved Lovforslag, der skal fremsættes senest i Oktober 1916. Jeg formoder, at dette skyldes den Omstændighed, at Ministeren har ment, at det var en Selvfølge. Han er gaaet ud fra, at disse Lovforslag fremtræder i den Grad som et Appendiks til, om man vil, en Overbygning paa de bestaaende Skattelove, at man ikke behøvede at indsætte en positiv Revisionsbestemmelse. Maaske var det dog korrektere at gøre det for udtrykkelig at understrege, at disse eventuelle Love lige saa lidt som de andre er bestemte til at gælde i længere Tid.

Det Hovedspørgsmaal, som maatte frembyde sig for Ministeren, naar det var givet, hvor stort det Beløb var, der skulde tilvejebringes, maatte blive: Skal dette Beløb tages ved direkte eller ved indirekte Skatter eller muligt ved en Kombination af begge? Ministeren har ikke paa Forhaand stillet sig afvisende overfor den Tanke her at medtage den indirekte Beskatning indenfor visse Grænser til Dækning af Krigsudgifterne. Han udtalte ved første Behandling af Statslaansforslaget, at det „ikke vilde være helt urimeligt“, om man valgte at dække baade ved direkte og ved indirekte Skatter. Imidler-